

Ja, så har man igjen lagt ett nytt år bak seg, ett år vi på alle måter takker Herren for! Han er uendelig trofast! Flere har også gjennom 1986 tatt skrittet over på Jesu side, og vi hadde gjennom året 4 dåpshandlinger. Men kanskje det som oppmuntret oss aller mest, var å se hvordan flere av vennene vokste i nåde og kjennskap til den Herre Jesus. Mer enn en gang har man sittet i møtene og vært grepet til tårer, når man har lyttet til disse enkle venners vitnesbyrd om opplevelser dem har gjort med sin Jesus. Gjennom hele fjoråret ble det fulgt opp med 14 ukentlige møter ut fra menighetene. 11 utposter hadde sine faste ukentlige møter. Spesielt på 2 av utpostene opplever vi det ekstra åpent for evangeliet. Og da stedet ligger et godt stykke herfra Yby-Yau, har vennene der som består av både paraguayere og indianere, begynt å ordne til materiale for å bygge en primitiv kirke der inne i skogen. Ordentlig rørende er det å se deres iver. Det er bare Guds Ånd som kan virke frem en slik iver. Bella Vista som fremdeles er utpost under Yby-Yau, opplever nå en fin tid. I 1986 sendte menigheten her en av sine eldstebrødre dit som fast arbeider, og både han og fam. har hatt en fin inngang i arbeidet. Ganske nylig ble 8 venner døpt der borte, og flere står for tur.

Kirkebygginga i Yby-Yau: Vi takker Herren inderlig for arbeidet som endelig er igang. Det gikk tregt med å få startet opp, - tålmodigheten ble mer enn en gang satt på prøve, men nå tror vi det skal lykkes i Jesu navn. Bygget blir jo så mye mere dyrere enn hva man sån noenlunde regnet ut for vel ett år siden. Vi er jo avhengi av å få nesten alt materiale fra Brasil, og der er det jo en veldig prisstigning f.t. på alt byggemateriell. Hospitalet kunne vi endelig offentlig overgi til landets helsemyndigheter i midten av sept. Vi har hele tiden et godt samarbeide med hospitalet. Og nå fra 1987 blir det å fungere 24 timer i døgnet. Kolonien: Høvdingen, en ganske ung indianer fungerer veldig bra. Han er valgt av folket der inne, og blir også respektert av alle. Han ivrer også veidig for at skolen skal fungere godt. Og i 86 hadde vi 44 elever fordelt på 4 klasser. (Altså fra 1. til 4.kl) Med bare 2 lærere ble dette noe stressend. Vi håper på i allfall EN lærer til fra 87. Når det gjelder husbygginga går det fremover om enn noe seint. Et forferdeli regnvær i beg. av 86 ødela veien inn til kolonien, så det gikk flere mndr. før bygginga kunne fortsette. Arbeidet på sagbruket stanset opp i juli, da man ikke har fagfolk, og maskinene er så gamle så det blir for dyrt å holde det igang. Vi kjøper nå materiale til indianerhusene fra Brasil, 10 mil herfra. 23 hus er nå oppført.

Misjonen nyter stor respekt både blant stedets befolkning og de lokale myndigheter.

Vi takker Herren for dette "hjørne" av vingården som er oss betrodd, og for at vi får lov til å være med gjøre både en åndens og håndens gjerning. Men uten dere kjære misjonsvenner der hjemme var det nok lite vi kunne "bevege" oss. Og Herren skal rikelig velsigne enhver tilbake for innsatsen som ble gjort i 1986. Men vi må ikke "dabbe" av noen, for i sannhet henger natt en over oss.

Eva, Candido,
David og Elisabeth Figueredo.